

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számítatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.

A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda

Társadalmi egység.

Nálunk mostan háromféle társadalom van: nemzeti, nemzetségi és nemzetközi társadalom. Mostanig e két utóbbi halálos ellensége a nemzeti társadalomnak és alkalomadtán bármely perczben kész ennek életütereit elválni.

Ezt az állapotot meg kell szüntetni, mert ez nagy szerencsétlensége a nemzetre nézve.

Ezt pedig csak úgy szüntethetjük meg, ha megvalósítjuk a társadalmi egységet, az egységes társadalmat, — lerombolásával a válaszfalaknak, elenyészésével azoknak az előítéleteknek, melyek most a vallásfelekezettek közt türelmetlenséget és a nemzetiségek közt fajgyűlöletet idéznek elő.

A társadalmi egység alatt azonban nem a társadalmi egyenlőséget értjük. Ez is más, a társadalmi egység is más.

A társadalmi egység megvalósítása Magyarországon a jövő század egyik legnagyobb és leghazafiasabb feladata. Ez a társadalmi egység lesz az, mely újabb és újabb erőforrásokat nyit a nemzet számára.

A társadalmi erők és tényezők most még nincsenek felhasználva; paragon hevernek, szunynyadó állapotban vannak. Pedig ezekben nagy hatalom rejlik. Ha ezt a társadalmi nagy hatalmat organizálhatjuk, szervezhetjük: a nemzetet általa diadalról-diadalra vezethetjük.

Épen azért most már az egész haza érzi a társadalmi egységnek szükségességét, fontosságát és hasznosságát. Nemcsak az „Országos nemzeti szövetség”, mely ezt a kérdést fölvette és napirendre hozta, hanem a legmélyebb gondolkozók keresik nálunk a helyes utakat és módokat ennek megvalósítására.

Ezek közé tartozik mindenekelőtt az előző-

keny, figyelmes és barátságos bánásmód a nemzetiségek iránt.

Eddig, fájdalom, megtörtént, hogy lehorvátoltuk, letóztottuk, lerácoztuk, leoláhoztuk, lesváboztuk, lerusznyákoztuk őket. Ezzel a fenhéjázó, rátartós büszkeséggel, hogy ugymondjuk hetykeséggel föl kell hagynunk. Mert ez sért, fajgyűlöletet támaszt, ellenszenvet ébreszt és nem szeretetet. Holott pedig nekünk szeretetre van szükségünk. A mi fegyverünk legyen: a szeretet, béke és a higgadt rábeszélés mestersége.

A magyar társadalmi egységet csak ilyen fegyverekkel és nem erőszakos eszközökkel lehet és kell érvényesíteni. Erőszakos eszközökkel lehet ugyan embereket kényszeríteni, de megnyerni, meggyőzni őket nem lehet soha. A kellő erély és a kemény akaratszigor kifejtése ott, ahol szükséges: már nem a társadalomnak, hanem a torló eszközökkel is rendelkező államhatalomnak feladatai közé tartozik.

Sokat tehetnek a nemzetiségekuél a társadalmi egység megvalósítására a bíróságok és közigazgatási hatóságok is. Az erő és hatalom az ő kezükben van. Nagy a befolyásuk arra, hogy társadalmi uton is megkedveltessék, terjeszszék az állam hivatalos nyelvét s emeljék, szilárdítsák a magyar állam hivatalos tekintélyét.

Nagy szolgálatot tehetnek ily értelemben a takarékpénztárak, bankok, gyárak, kereskedelmi és iparvállalatok is.

Oda kell törekedni, hogy ezeknél az intézeteknél kipróbált, magyar érzelmű jó hazafi legyen a gazda s hogy tőle származzék a munka, segítség, jutalom és jótékonyosság a nemzetiségek számára.

Szorosan véve nem ide tartozik ugyan, de mint fontos tényezőt el nem hallgathatom, hogy

igen alkalmas mód lehetne a társadalmi egység megvalósítására a katonai sorozás is.

Ezt olyképen is végre lehetne hajtni és pedig a fenálló törvények sérelme nélkül, hogy a nemzetiségi vidékek háziezredei felében, vagy megfelelő részben a magyar fiukból, — a magyar vidékek háziezredei pedig megfelelő részben a nemzetiségi fiukból ujonczoztatnának.

Az ilyen eljárásból ismerkedés, barátság, összeházasodás, rokonság, sógorság keletkeznek, amely sokkal közelebb hozná a nemzetiségi honfitársakat a magyar ajkuakhoz.

A telepítéseket is úgy lehetne eszközölni, hogy megfeleznék a telepítvényeket — egyik felében magyar, a másik felében más ajku családokkal. Ez az ut is közelebb hozná őket egymáshoz a társadalomban és eryhitené közöttük a bizalmatlanságot, az idegenkedést s a surlódásokat.

Hatalmas szerepre vannak hivatva a társadalmi egybeolvadás tekintetében a kisedóvodák, a földmives-, háziipar-, faragó-, bányamunkási-, szőlő- és kertészeti iskolák.

A társadalmi egység szempontjából én nem volnék ellene még annak sem, ha a gimnáziumokban az illető vidék különböző nemzetiségi jellege szerint vagy a horvát, vagy a román, vagy a szerb, vagy a tót nyelv is előadatnék — ámbár nem úgy, mint rendes tantárgy, nem is rendes tanár által, hanem csak mint rendkívüli tantárgy rendkívüli tanár által. Hogy így alkalom adatnék az érdeklődő magyar és nem magyar ajkuaknak egyikét vagy másikat megtanulni azoknak a nyelveknek. Ez is arra való, hogy a barátságos közeledés s az egymást megértés előmozdittassék.

Itt legyen megemlítve az az intézkedés is,

A phalansterben.

Éjfélre járt az idő. A zibongó város zaja is lassan-lassan elcsendesült, a sötétséggel együtt álom szállt a földre. A hold csak néha törte keresztül a sűrű ködfátylakat, aztán ismét vissza szállt az éjféli titkos sötétje.

A phalansterben a tudós ott állt a lombik mellett és nagy tudományoknak kereste megnyitó szavát. Mint pokolnak képzelt forrongó üstjében úgy izzott itt is a sok anyag, melyeknek elváltozását nyugodtan nézte az ősz tudós. Sűrű ősz szakállát végig simította reszkető kezével s fűrkésző szemé tétován elgondolkozva fordult az éjféli csönd felé. Majd tekintete a könyvhalmazra esett, melyekből olvasott a természet titkos írásai között s a boszorkány egyszeregy furcsaságai tárult eléje. Belemélyedt és elgondolkozott a végtelenségben. Mind halomra dönti ez, mit százados tudomány felépített s nem találjuk meg a megnyitó szót, mely kifejezné, mi az a végtelen. Örök sötét lap a természetben, melyet az emberi véges ész nem olvasott még soha. Mi az ember a világ űr rettenetes nagyságában s mire van teremtvé, ha oly kicsinynek alkoták?

Ember; — és e fogalom volna az, mely uralkodik a természet felett, mikor nem ismeri s nagyságánál az ész elveszti gondolkozási erejét s csupán kicsinységének fájó érzete ébred tudatra. Minden elvész a végtelenségben s nincs szó, nincs értelem, mely megmagyarázná a természet titkos történetét.

Chémia, matematika ördögös mesterségei, mely az anyagot szüli és változtatja s kiszámítja szépen a tétel valóságát, methafizika, melynek bonyodalmas volta összekuszálja az agyat is, mind egy kicsiny semmiségek, hogy megtudnák fejteni az örök természet titkos végzéseit.

Hányszor szállt el már ilyen gondolat a phalanster falai közül, míg izzott az anyag s a kemenchében pokoli hőség bomlasztotta elemeire mind azt, mit a természet megalkotott.

A lombikot a tudós megigazitotta s diadalmasan mosolygott s szinte magába kezdett beszélni:

— Nagy rejtélynek találtam meg kulcsát s ha lombikom kibírja a hő emelkedést, az aranyt nem a természet fogja adni, hanem tudósi ész is megcsinálja. Nagy a természet ereje, de véges eszünk sokszor bele lép a határokon át a szellem ország bükörébe s nem csak rombolni, de alkotni is tudunk. Alkotni nagyot és magasztatot.

És jegyzett a pergamenre hosszú sorokat, melyek az aranycsinálás mesterségét magyarázgaták. És sorozogott a toll a lapon s mikor leírta e szót „ha“ önkénytelen megállt. Miért? mit jelent e szó. „Ha“ és ismételte, némán bámulva a lombikra, melyben forrt az anyag tovább. Oh! te végtelen erő, mely körödben megteremtetted a „ha“-t, milyen kiszáltta tevéd ezzel az emberi véges esz gondolatait, mert e szón fordul meg az egész világ gépezete.

S míg ő olvasott a természet könyvében s míg hőemelkedést várt csupán, melyet a lombik ha

kibir, a nagy rejtély meg van fejtve — ő megsimította kezével homlokát, mintha fűrkésző gondolatait akarná elűzni s míg a hő emelkedik, hogy idejét ne pazarolja, félre huzódott a másik sarokba és teát meg cognacot ivott s pipára gyujtott, hogy kifáradt idegei bírják a nehéz munkát. S hogy úgy is későre fog járni az idő, míg a lombikban emelkedik a hő, a kísérletező Faust doktor oda állt a bonczasztal elé.

A márványlapra tette teás csészéjét s pipájából nagy füstfelhőt fujt ki s reábámult arra a hullára, mely előtte megmerevedve feküdt és elgondolkozott.

Egy szép női test feküdt előtte, a halál nem változtatott rajta, csupán sápadtabbá tette, de szép volt, ésbontón szép most is, mint mikor élt és hódított. Elővette kését s a márvány kebel, mely egykor annyi érzés lakhelye volt, engedett az éles bonczkésnek és felvágva hófehér keblét, ott állt a tudós előtt a sziv. Egy piczinyke husdarab, egy mozdatlan kis jószág, mely egykor különféle érzeményekben oly lázasan s szenvedélyvel tudott dobogni. S míg hozzáfogott volna az anatómiához, reábámult e csodás nőre és eszébe jutott mindaz, a mit hallott róla s beszéltek neki. Hódoló s serge vette körül s boldog volt, ki kocsiájából kiemelhetette, nyomában ezer szerelmes sohaj kelt és előtte ezer szerelmes tekintete állt. Ő uralkodott szívével a sziv világa felett, s nagyon sokan haltak meg, mert szerelméből, ebből a picziny kis szivből nem elég jutott ne-

hogyan neveltessen az állam minél több fiút a nemzetiségekből az ezek részére szolgáló állami ösztöndíjak alapítása által.

Mert ha Szerbia és Románia, ezek az aránylag kicsiny államok mihozzánk és a külföldre évenként hatalmas összegeket küldenek ki állami érdekeik előmozdítása, illetve a hasonló nemzetiségek rokonszenvének ébresztése és fentartása végett: akkor hazafias kötelesség parancsolja, hogy ilyen, vagy hasonló áldozatot Magyarország se sajnáljon legalább az állam határain belül.

A földmives- és iparos-ifjakkól alakítandó dalárdák és műkedvelői társaságok is sokat segíthetnének az egységes társadalom kívánatos céljainak elérésében. Ezeket is különböző kedvezmények és állami segélyek által lehetne vidéki utazásokra, kirándulásokra ösztönözni.

Sokat tehetnének elvégre a cselédtartó gazdák is, ha nemzeti emberekből fogadnák cselédeiket. Ezek örömmel, könnyűszerrel tanulnak meg nyelvünket és ha a szolgálati idő elteltével haza mennének: otthon más nézeteket, kedvezőbb véleményeket terjesztenének rólunk.

De mégis legtöbbet tehet a társadalmi egység megtestesülésére a magyar társadalom, ha maga is erényesen hozzájárul a nagy munkához; ha műveltségi, értelmi fajsúlyát, fölényét minden egyes alkalommal, kirándulások, vándorgyűlések, kongresszusok alkalmával minél gyakrabban és fokozottabb mértékben mutatja a nemzetiségek előtt.

Ha a nemzetiségek látják, hogy minden téren erősebbek vagyunk és velük humánusan bánunk: önként simulnak hozzánk, önként tanulják meg nyelvünket, önként sajátítják el szokásainkat és észrevétlenül megbízható barátokat fogunk majd szerezni bennük.

Hagyjunk fel tehát már egyszer a rendi fokozatok, osztályfalak felállításával, ha komolyan akarjuk az egységes társadalmat, társadalmi egységet. A társadalmi élet érintkezéseiben ne kutasuk örökké egymás hitét, vallását, hogy pokollá tegyük e földet; ne bolygassuk egymás foglalkozását, életpályáját. Mert nem az életpálya, nem a foglalkozás nemesíti meg az embert, hanem a személyes érdemek; a személyes tettek.

Magyarország nemzeti nagy céljainak megvalósításában egyikét sem nélkülözheti azoknak az erőknek és tényezőknek, melyek a társadalom különböző rétegeiben rejlenek.

Dr. Herczegh Mihály.

kik. Aztán tönkre ment és most a bonczasztalra került, mint egy más közönséges csunya nő, kiért nem haltak meg oly sokan, kit talán nem is szerettek. A tudós elbámult e csodás női test felett, melyben a mi szép, mind egyesül s kezébe tartva a kis szívet, önkénytelen megszólalt:

— Tehát e picziny jószág az, a mely korlátlan ura volt egy nagy világnak s mindenkinek, ki meghódolt neki. Élet és halál felett volt ur s kegyelmet s joga volt osztani. Mi lehet a szív, hogy ily csodás hatalma van s mégis most vége, mint vizvirág muló királysága felszínre jött és gyorsan meghal és enged a bonczkésnek, mikor anatómiát kezdenek. Mit képes tenni a szív, mely érzelmekben gazdag s miként a hierogliphákat kulcsal olvassák, a szív is kulcsa az életnek. Mily hatalmas és mégis mily kicsiny. Mit tud tenni egy ilyen szívdarab?

Pipájából a tudós nagy füstfelhőt fújt a légből s mélyen elgondolkozott. Hátra dőlt nagy székeben s maga előtt tartotta a szívet, a test pedig némán, mozdulatlanul feküdt előtte. És egyszerre a némaság között, a nagy füstfelhőben sápadt szellemek alakja sorra felbukkan s arczukon fájdalmas vonással járnak-kelnek az ürben. Valamennyi deli szép ifju, egyiknek szívében még ott a tör, a másikonak homlokán lövés seb látszik, harmadik sorvasztó kór sápadtságában melán s szemrehányón fordítja égő szemét e bonczasztal felé. Sorban jönnek új szellemárnyak s fájdalmas vonás valamennyi arcán s a tudós megrezdül s meredten bámul az ürbe. De im egy-

Kaszinói közgyűlés.

— január 29.

Mikor gróf Széchenyi István az első kaszinót alapította, azt így indokolta: „Az embernek jól esik, hogy az otthonán kívül is legyen egy hely, ahol egy kis lármát csaphasson egy pohár vizért.”

Azóta természetesen sokat változott nemcsak ennek, hanem az ország összes kaszinóinak iránya s így értéke. Országszerte ezekből indul minden nagyobb társadalmi emóció; itt ad találkát egymásnak a férfi világ; itt lesz beszéd tárgyává téve minden társadalmi mozgalom.

Tény az, hogy a régebbi időben városunk kaszinója a részvétlenség miatt csaknem a tönk szélére jutott s örömmel konstatálhatjuk most azt, hogy a szolid vezetés s a politika kizárása következtében az most teljes lendületnek indult s nemsokára el fog jönni az az idő, a midőn az egyesület is, mint az ország hason egyetei, lesz városunk minden fontosabb társadalmi kérdésében hangadója, szövívője.

A ma megtartott gyűlés is csak azt igazolja be, hogy az eddigi, a kaszinó irányában tanusított részvétlenséget a tagok leküzdötték s saját jól felfogott érdekükben annak minél biztosabbá tételét valamennyien kötelességöknek ismerik. Nagy számmal jelentek meg a tagok s általános kitartó érdeklődés mellett indult meg és folyt le az egész gyűlés.

Dr. Solymossy Lajos elnöki megnyitójában megemlékezik a királyné haláláról, erről a rettenetes lesújtó gyászetről s felkéri a közgyűlést jegyzőkönyvileg leróni gyászát. Megnyitója során rátér a felemelt tagdíjak üdvös hatására s itt felemlíti az adósság törlesztést, a könyvtár gyarapodását. Végül a jegyzőkönyv hitelesítésére Gyarmathy Ferencz, Bedő Ferencz és dr. Soó Rezsőt kéri föl s felhívja a titkárt jelentése megtételére.

Koncz Aurél titkár egy részletes, szépen kidolgozott jelentést olvas föl. Jelentésében utal az eddigi szomorú viszonyokra s úgy tartja, hogy immár teljesen leküzdötte vagy legalább is rövid idő kérdése a kaszinó pénzügyi ügyeinek teljes rendezése. Szintén felemlíti s melegen emlékszik meg a királyné haláláról. Majd rátér a gróf Haller főispánt és kaszinói tagot ért orvítamadásra s arra a momentumra, a midőn jezt a kaszinó a nemtelenül megtámadott grótot jegyzőkönyvi kivonatan határtalan szeretetéről és tiszteletéről biztosítja.

Az egyesületnek 118 rendes helyben lakó és 17 vidéki tagja van, ezek közül azonban mindössze alig negyven él azon jogával, hogy a tagdíjak pontos befizetésén kívül az egyesület nyújtotta előnyeiket igénybe vegye. Mint kérdést állítja föl amaz eshetőséget, hogy mi történne azon esetben, ha az egyesület mind a 135 tagja élni kívánna jogával? E célból ajánlja a helyiség tulajdonosával érintkezésbe lépni a szomszéd szobák átadása, esetleg egy terem hozzáépítése végett.

A kaszinó megvizsgálására kiküldött bizottság

szerre a mozgó árnyak megnépesülnek, ifju, deli férfiakkal telik meg a phalanszter öblös terme s valamennyi keze felé nyul s a szívet, ennek a nőnek a szívet kéri; feléje nyulnak remegve zihláló mellet, arczukon égő láz pirja gyul és esdve kéri mind e picziny jószágot hogy adná nekik. S a mint nőnek e szellemárnyak, mind tágasabb lesz a nagy terem s mindannyia csupán a szívet akarja s őt kéri, hogy adja nekik. De e pillanatban a halvány arczok megrezdülnek, félőn, remegve tekintenek a meghalt nőre, ki most megmozdul e márványlapon és felemelkedik. Testét nem fedi ruha, csupán ködfátyolt ölt magára s az ifju szellem sereg köréje csoportosul és kéri a szívet, melyet a tudós tart kezében és ő csak mosolyog, mint élteben, a mikor szintén nem volt szíve. Mosolyog és mosolyog, míg elfojtott kesergés hallszik e néma szellemárnyak között és belekapaszkodnak ködfátyolának foszlányába és kéri a szívet. De hasztalan, a halvány, a csodás szépségű nő csak mosolyog.

És e pillanatban, mintha a föld szelleme kicsinynek találná a lombik oldalát s nagyobb tér után vágynék, hatalmas dőrejjel széttöri a lombik oldalát s a phalanszter megreped. A tudós egyszerre ijedten ugrik fel félálomból s szétekint. Előtte a tér üres és csend mindenütt. A szív lábainál a porban fekszik s a szép nő a márvány asztalon, hidegen, némán, megfűvegesedett szemekkel bámul a végtelen ürbe . . .

Adams.

nevében Hlatky Miklós teszi meg jelentését s konstatálja, hogy úgy a pénztári számadás, a könyvtár, valamint a kaszinó tulajdonáról vezetett könyvek teljesen rendben találtak.

Molnár Sándor pénztárnok bemutatja a tárgyalás alatt álló év számadását, a mely szerint bevétel volt 2183 frt 37 kr, kiadás 2044 frt 44 kr; maradvány 138 frt 93; beveendő a tagdíj hátrálékoktól 451 frt 40 kr. Az elért bevételhez hozzájárultak a billiard 56 frt 74 krral és a kártyapénz 749 frt 64 krral. A folyó év bevétele 2243 frt 15 krral, a kiadása pedig 2034 frt 40 krral lett megállapítva.

A sorrendben Lázár József könyvtárnok teszi meg jelentését. A könyvek beszédésénél a rendtelenségek megszüntetését célzólag a választmány a késedelmezőket minden 30 napnál tovább künntartott könyv kivevőjét napi 2 fillér bírsággal sújtani határozta, a melyet a gyűlés helybenhagyólag tudomásul vett.

Végül dr. Solymossy elnök a maga és tisztársai nevében a közgyűlés bizalmát megköszöni s a választás megejtésének keresztülvitelével id. Szakács Károlyt kéri föl.

Beadatott összesen 36 szavazat a következő eredménnyel: Elnök dr. Solymossy Lajos. Alelnök Sándor Mózes, gróf Lázár Ádám. Jegyző Koncz Aurél. Pénztárnok Molnár Sándor. Könyvtárnok Lázár József. Gazda: Hlatky Miklós, Ádám Albert, Szombatfalvy Lajos.

Választmányi tagok: Bedő Ferencz, Diemár Károly, Diószeghy Samu, Fás Gyula, dr. Gyarmathy Dezső, Gyarmathy Ferencz, Györfy Titus, Hoffmann Sándor, Homolay Lajos, Illyés Miklós, Kovács Dániel, dr. Mezey Ödön, Molnár Károly, Pálffy Károly, Persián János, br. Pongrácz Vincze, dr. Ráczkövy Samu, Schossberger Jakab, Szabó Albert, id. Szakács Károly, Ugron István, dr. Válcsik Ferencz, dr. Kovács Mór, Florián Kristóf.

A gyűlés 6 órakor ért véget.

Ujdonságok.

A teaestély.

— február 4.

Ha a nőkről jókat beszéltek, akkor azt mondják, hogy nem ismerem őket; ha rosszakat beszéltek róluk, akkor meg azt mondják, hogy nem hallgattak meg. Ez azonban nem akadályoz engem abban, hogy jelen alkalommal a történeti hűségnek megfelelőleg, csak jót mondjak róluk.

A tavasz, a szép, virágos illatot lehelő tavasz édes sejtelmekkel foglalta el helyét a diszes teremben, a mely megfelelő miliót képezett a megjelent elegáns világ körül s ennek prestigeje alatt állott egy darab ideig a férfi népség.

... Hej buzakalász, téged is be régen lekasztalák s hogy eljött az ősz, lett igazán pusztá a pusztá. A szem nem akadt meg a látóhatáron. Most már itt van a tél is s még sincsen bársony puha hótakaró a földön, nem borítja azt be, mint a szép leány keblét csendes éjszakákon a patyolat-paplan. December hideg virága alig lopózik az ablaküveg-re, a hová titkos szellemkezek rajzolnak jégbetűket ilyen varázsos éjszakákon, mikor a tündérek, tulvilági lények csodás zenészővel bevonulnak a báliterembé . . .

Tehát meghozta a tél, ez az idej szomorú tél is városunk legelső, legnagyobb s talán a farsang legutolsó estélyét. S a mig künn a zuzmorával, locs-pocscsal fedett utczákon a szomorán égő lámpák alatt feltűnik a didergő alak, ki legszánandóbb lelke ennek a fényes életnek, toprongyos leszakadó ruhájú gyermekek dideregnek a járókelők között s a hidegtől vörösré mart kezüket reszketve nyújtják az alamizsna után: itt benn a teremben folyik a vigság, csendül a pohár, szép, deli párok forognak kerekén a sima parketten, a kik így mulatva sem feledik el azt, hogy másoknak is jusson egy csöpp abból a melegből, a melyből nekik talán nagyon is sok jutott. A mint szomorú a tél azon jelensége, oly humánus az emberszeretet eme megnyilatkozása, melynek városunkban a Nőegylet a zászlóvivője.

Milyen este! . . . Mintha nem is e banális, sivár világban élénk, mintha csak a paradicsomból szakították volna ki e kicsiny helyet, abból a paradicsomból, a melyben még jók kívántak lenni az emberek, nyilt és őszinte volt minden kebel. Megczáfolódott végre azon hipokrizis, hogy vége már azon szép időknek, amikor jobban megbecsülték a bálakat; hisz csak úgy zsongott-bongott fölből fölből,

fülből szívbe a szebbnél szebb toilletkekben megjelent hölgyek zajongása s fesztelen jókedvtől vízhangoztak az óriási terem falai; s milyen felelősség hárult volna az újkori Párisra, kiválasztani e tenger szép asszony és leány közül a bálkirálynőt . . .

Hetek óta nem járta más kérdés: milyen lesz a bállá előléptetett teaestély debüje? Ez érdekelte a lányt, mamát, az összes néniket és bácsikat, szóval az egész civilizált emberiséget; s feledésbe ment a purpárlé, kompromisszum, garanciák — s habár itten is akadtak disszidensek, az a szó leg-szorosabb értelmében sikerültnek mondható.

Káprázatos, impozáns volt a nagyterem felte-ritett asztalaival, melyek körül olyan fürgén, készségesen forgolódtak a fiatal leányok nem nagyszámu légiója.

Terítettek: *Steinburg* Viktorin, *Szabó* Ilonka, *Léstyán* Juczi és *Bartha* Margit 24 személyre; *Daróczy* Ilona, *Finkér* Irén és *Bencze* Margit 18; *Lányi* Erzsé és *Tompa* Etel 18; *Daróczy* Nina és *Róbert* Margit 12; a kisebb teremben *Dózsa* Jakabné 8 személyre.

A teás és pezsgős sátonnál dr. *Mezey* Ödönne, *Zakariás* Józsefné és *Homolay* Lajosné; míg a cukrászdában *Koncz* Árminné, dr. *Lukácsffy* Istvánné, *Persian* Jánosné és *Wolff* Józsefné voltak. A sültet *Steinburg* Ottóné és *Jeney* Albertné porciózták; a bort pedig *Dózsa* Jakabné és *Kassay* Endréné adták ki. A trafik szivarait és cigarettáit *Koncz* Lotti és *Steinburg* Peppi árulták.

A közvacsora 10 óra tájban véget ért, amidőn a büffét a szomszéd termekben állították föl s Karneval hercege vonult be a parkettes terembe vidám muzsika szóval. A végtelen keringő alatt, melyet *Sándorka* zenekara játszott, a hangulat felmelegszik. Aztán ennek vége. A szépen dekorált árusító asztalok mellett az „ott voltak” csevegnek az árusító hölgyekkel, megszakad a közlekedés. A párok nagyobbára sétálnak. Egy nagy gomoly tölti meg az egész termet, melyben a fekete alpból a fehér és világos zöld szín, a szezon uralkodó színei csillámlanak elő.

Aztán jön a szilaj, határtalan szupé csárdás, végül néhány ráadás tur . . . és újra csárdás . . . S mikor e sorokat írjuk, lelkesült fiatalság „hogyvolt-jától” visszhangzanak a terem falai . . .

A notabilitások közül ott láttuk: gróf *Haller* János főispánt, *Illyés* huszárezredest, gróf *Lázár* Ádám főjegyzőt, *Ugron* Istvánt, *Jakab* Gyulát.

Jelen voltak a hölgyek közül:

Asszonyok: *Bartha* Károlyné, *Baranyai* Gyuláné, *Bencze* Mártonné, *Daróczy* Jánosné, *Dózsa* Jakabné, *Dr. Egyed* Balászné, *Finkér* Lászlóné, *Ferenczy* Gyuláné, *Feleky* Pálné, *Fankovich* Gyuláné, *Gyarmathy* Ferenczné, *Gálffy* Endréné, *Homolay* Lajosné, *Jeney* Albertné, *Jakab* Gyuláné, *Dr. Kovács* Mórné, *Koncz* Árminné, *özv. Kassay* Endréné, *Dr. Kassay* Albertné, *Dr. Lukácsffy* Istvánné, *Dr. Lengyel* Józsefné, *Dr. Mezey* Ödönne, *Dr. Nagy* Samuné, *Németh* Albertné, *Persian* Jánosné, *Rösler* Károlyné, *Róbert* Antalné, *Riemer* Gusztávné, *Steinburg* Ottóné, *Török* Pálné, *Tomcsa* Sándorné, *Ugron* Istvánné, *Dr. Valentsik* Ferenczné, *Wolff* Józsefné, *özv. Szabó* Károlyné, *Szobovits*né, *Sztoloszeszkuné*, *özv. Szakács* Mózesné, *Szabady* Tivadarné.

Leányok: *Bartha* Margit, *Bencze* Erzsé, *Burnáz* Irma, *Beke* Birike, *Barra* Ilona, *Daróczy* Ilona és *Nina*, *Finkér* Irén, *Ferenczy* Marika, *Fenyér* Ilonka, *Gróf Haller* Annuska és *Zsófika*, *Jakab* Erzsé és *Ilonka*, *Koncz* Lotti, *Léstyán* Juczi, *Lányi* Erzsé, *Madarász* Irén és *Bea*, *Piskóty* Irén, *Róbert* Margit, *Steinburg* Peppi és *Viktorin*, *Tompa* Etel, *Técsi* Mariska, *Vargha* Ida, *Zakariás* Margitka, *Szabó* Ilonka, *Szobovits* Stefi, *Szabó* Ágnes.

Kinevezések. A belügyminiszter Udvarhelyvármegyében a medeséri anyakönyvi kerület megszüntetése mellett Medesér és Tordátfalva községeket Tordátfalva székhelyvel egy anyakönyvi kerületté alakította s ezen kerületbe anyakönyvvezetővé *Bálint* Mihályt, ugyanezen anyakönyvi kerületbe pedig anyakönyvvezető helyettesé *Szabó* Kálmánt, továbbá a daróczi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé *Török* Lajost s végre a bethlenfalvi anyakönyvi kerületbe ugyancsak anyakönyvvezetővé *Nagy* Ferenczet nevezte ki, és *Nagy* Ferecz kivételével őket, valamint *Feleki* Márton nagy-galambfalvi anyakönyvvezető helyettesét is, a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

A mult esztendő. A statisztikai hivatal, amely a születéseket és halálozásokat, valamint a házasságokat számon tartja, most nem egy hónapról, hanem egy egész esztendőről szól, számokban fejezve ki az

eredményt. Elsősorban Magyarország népesedését tünteti föl s így hamarosan megtudjuk, hogy a most exlexes állapotban szynlódó ország a mult év folyama alatt 152,262 lélekkel szaporodott, vagyis most több mint másfél százezerrel vagyunk többen, mint a hányan tavaly voltunk. Ez az eredmény természetesen nem mondható kedvezőnek, mert 1897-ben a népesség szaporodása 45,000-rel nagyobb volt. Hogy pedig a helyzet tavaly ilyen volt, annak oka nem a halálozások nagy számában, járványokban és más veszedelmekben, mint inkább az asszonyokban rejlik, akik jóval kevesebb gyermeket szültek. Egyszóval az anyák nem jól viselték magukat, vagy legalább is nem olyan jól, mint harmadéve. Ami a halálozások és születések számát illeti, az a következő: 1898-ban 607,339 gyermek született, ellenben 455,077 ember halt meg. Megjegyezzük még, hogy ezek a számok csak nagyjában vannak összeállítva s nem lehetetlen, hogy a népesség szaporodása néhány ezerlélekkel nagyobbra rug. — Most pedig szólhatunk a tavaly kötött házasságokról s mindjárt ott kezdhetjük, hogy ezer lélekre nyolcz házasság jutott vagyis annyi, amennyi kevés európai államban esik, jelölül annak, hogy a házassági kedv Magyarországon, legalább a többihez viszonyítva, eléggé élénk. Ami a főnumert illeti, az 133,484. Tehát ennyi völegény és ennyi menyasszony esküdtött örök hűséget a mult év folyama alatt. Itt már 1898. jobb volt, mint 1897., mert ez utóbbi esztendőben 2500 párral kevesebb kelt össze. Remélhető tehát, hogy ebben a most folyó évben a népesség szaporodása is kedvezőbb lesz.

Városi közgyűlés. Városunk képviselő testületi tagjait rövid idő alatt másadszor hivta egybe *Dr. Gyarmathy* polgármester, amit mindanyiszor sürgős elodázatlan ügyek tették szükségessé. A folyó hó 1-én megtartott közgyűlésnek mindössze két tárgya volt, u. m. *Lakatos* József pénztárnok betegsége következtébeni szabadságolása és *Szabó* József pénztári ellenőr, helyettesített pénztárnok ez állásáról lemondása. Az első pontnál a közgyűlés *Lakatos* pénztárnoknak nem a márczius 1-éig kért szabadságot adta csak meg, hanem tekintettel nehéz betegségére, s a pénztár látadásával járó nehézségekre, mindjárt április 1-éig szabadságolta. A tárgysorozat második pontja meg oly képpen nyert elintéztést, hogy *Szabó* időközben egy újabb kérésével előbb beadott kérését tárgyalannak kéri tekinteni, a mit a közgyűlés egy párnak hozzászólása után tényleg el is fogadott. A közgyűlés rövid egy órai ülés után véget ért.

Uj heti lap. *Dancs* Bertalan kir. tanfelügyelő Segesváron márczius hótól kezdve egy magyar lapot szándékozik szerkeszteni. Az új lap czime *Nagy-Küküllő* lesz s hetenként egyszer, vasárnap fog megjelenni. A lap Nagy-Küküllő vármegye közigazgatási, közgazdasági, közművelődési és társadalmi érdekeit fogja szolgálni s mindeusetre missziót fog ama vidéken teljesíteni.

A Nőegylet fillérestélye. A nőegylet szerdán, 1-én is megtartotta rendes fillérestélyét, bár ugyanazon hét szombatján, tegnap volt a teaestélye is. Természetesen nem vállalkozott rendező ez estélyre, félvén az anyagi bukástól, a mi bizonyára egyáltalán nem az illetők rovására történt volna. Rendező nem volt, így hát program sem volt; de volt egy valóban kedélyes kicsi estély, a mely a telített, szablonos estélyektől fesztelenségével, általános jókedvvel teljesen elűtött. Az est még sem mulhatott el teljesen piécette nélkül, amennyiben *Jakab* Gyula beugrott s általános tapsvihartól kísértén egy pár kedves népdalt énekelt. A jókedvű társaság a *Sándorka* által előadott egy néhány szép darab után a vendéglő buffettjébe vonult ki, a hol a várakozásán felül sikerült estély örömeit fehér asztal mellett ülte meg. A 8-iki estély rendezőnői *Zakariás* Józsefné és dr. *Lukácsffy* Istvánné, akik, mint értesülünk, teljesen kontroszát csinálják a szerdai estélynek, amennyiben lesz ott ének, szavalat, monolog, tombola, jelmez fel- és elvonulás stb. stb. meglepetések s így tehát igen hisszük, hogy az idény leg tartalmasabb estélye ez lesz.

Kereskedők közgyűlése. A helybeli kereskedőkör f. hó 24-én este a kör helyiségében tartja meg XIII. évi közgyűlését, melyre az alapító, rendes és pártoló tagokat ez uton hívják meg *Persian* János elnök, *Zymny* Ferencz alelnök, *Csató* Imre jegyző. A tárgysorozat a következő: 1. Elnöki meguyító. 2. Mult évi számadás bemutatása. 3. Az 1899. évi költségvetés bemutatása. 4. A tisztviselők megválasztása. 5. Indítványok.

Házi estély. Mint a legbiztosabb forrásból értesülünk, a *Korcsolya-egylet* nem ejtette végkép el

ez idei multságát, a mennyiben a bőjt folyamán egy táncszal egybekötött házi-estélyt szándékozik rendezni.

Bírósági esküdték összeírása. Az 1897. évi XXXIII. t. cz. értelmében alakítandó esküdt bíróság összeírásához szükséges összeíró lapok már szétküldettek. *Dr. Gyarmathy* polgármester most felhivja mindazokat, akik összeíró lapot nem kaptak vagy a tanácsnál e hó 10–20-ig kitett lajstromban nevek nem fordul elő, de arra jogot tartanak, a bizottság jegyzőjénél, a városi aljegyzőnél jelentkezzenek.

Iparosok fillérestélye. Ismételtén zajos estélye volt a Polgári körnek mult hó 30-án. A tárgysorozatot minden egyes pontja felette sikerült s *Ravasz* tanárnak a Dalról tartott szellemes felolvasása a közönséget teljesen lekötötte. A holnapi estély műsora a következő: 1. *Élőképek*: I-ső kép *A tündérkert*, II-ik *Petőfi halála*, III-ik *A Mussa*. Az élőképeket *Valena* Ilyés rendezi s azokban részt vesznek: *Ráduly* Mariska, *Szabó* Ilona, *Schuller* Berta, *Veross* Nelli, *Mészáros* Róza, *Schubert* Miczi és *Emilia*, *Schlosser* Johanna, *Heichling* Helén, *Szentes* Ilona, *Vass* Irma, *Valentsik* Róza, *Mészáros* Zoltán, *Valena* Ilyés. 2. A segervári téren, szavalja *Stich* József. Monológot ad elő *Papp* Sándor. Népdalokat énekel *Paláncz* Emma. Az estély rendezői: *Ferenczi* Mariska, *Ferenczi* Károlyina, *Jakabovszky* József, *Biró* Áron.

25 év multán . . . Azon tényezők között, melyek nagy mértékben hozzájárultak a hazai mezőgazdaság és kertészet haladásához, az első között látjuk a *Mauthner* Ödön magkereskedő céget, mely az idén ünnepli fennállásának 25 éves jubileumát. E cég működését mindenütt elismerés és méltánylás kísérte és hogy többet ne említsünk, a cég tulajdonosát a *Ferencz* József-rend és az orosz *Szt. Anna*-rend lovagkeresztjével és bolgár nemzeti-rend tisztikeresztjével tüntették ki Ezenkívül a *Mauthner* cég cs. és kir. udvari szállító és évek óta szállítja ő felsége kastélyai és birtokai magszükségletét az egész osztrák magyar monarchiában, továbbá több királyi, fejedelmi, főhercegi és hercegi udvarnak is szállítója. A *Mauthner*-féle magvak különben 27-szer lettek bel- és külföldi kiállításokon első díjakkal kitüntetve. A jubileumi főárjegyzéke — melyet a cég kívánatra ingyen és bérmentve küld — valódi remekmű, egy kitünő növénytermelési utmutató, nemcsak a benne előforduló számtalan tenyésztési utasítások, hanem a megragadóan szép és hű növényfényképek miatt is. Legjellemzőbb, hogy e főárjegyzék nem a rendelő rovására ilyen fényes, mert a magárok, tekintve az ismert kitünőséget és föltetlen megbizhatóságot, sokkal olcsóbbak, mint bármely másik magyar vagy külföldi cégénél, hanem a *Mauthner*-cég rengeteg forgalmában leli magyarázatát és elég érdekes megtudni, hogy említett árjegyzék költségeit az összes rendelésekre megosztva, egy rendelőre nem egészen $\frac{3}{4}$ kr esik.

Az Iparos önképző egylet könyvtára és az agyagfalvi székely-émlék javára mintegy 50–60 fiatal emberből álló rendező bizottság még a farsang folyamán táncestélyt szándékozik rendezni. Értekezletet tegnap öste tartottak s mint értesülünk, az estélyre már a vármegyeház disztormét voltak szerencsések megnyerni.

A beteg Munkácsy. Két éve lesz maholnap hogy a *Munkácsy* lángelméje elborult. Azóta csak nagy ritkán érkezett hír *Endemichből*, ahol a beteget ápolják és a mi keveset megtudhattunk, az is vigasztalan, szomorú dolog volt. Most azt jelentik, hogy *Munkácsy* testben megerősödött ugyan egy kevéssé, de lélekben most is olyan nagy beteg, mint két évvel ezelőtt volt. Ha néha-néha vannak is világos perczei, azok csak még szomorubbak, szivrehatóbbak. A mesternek ilyenkor övéi, meg nem valósultervei és hazája jut eszébe és — sirva fakad. Orvosainak, akik nem a legbiztosabb reménnyel látják szenvedéseit, honvágyról panaszkodik sokat.

Ujra hó. Tegnap reggel óta újra hó borítja be a határt, de csakis azt. Az emberek szinte csodálkozva számlélték az apró hópolyheket, a melyek sürün hullottak; de mindjárt el is olvadtak. Csak az utcai sártenger mutatja a tegnapi havazás nyomát s így újra nem írhatjuk meg a hagyományos hangulatos hirt az új hóról. Ugy látszik, hogy az idény nem is igen lesz részünk az ilyen hangulatban, daczára a *Falk* ur profecziáinak. Különben is, ha így tart tovább, még egész klimatikus gyógyhely lesz Magyarországból s a bolondos oroszok úgy járnak majd le hozzánk, mint mitőlünk a hogy menekültek *Abbáziába*. Persze addig még sok-sok első hóról adunk majd hirt.

A jégen.

Itt van a tél; mindjárt csak volt. Olyan a milyen... Vértörőbe alkonyodik le a nap s mikor az éjszaka ráborul a tájra s a hold ott fenn a magasban kezdi szövegetni ezüstös sugárszállait: mintha áttetszőbb volna a levegő s ragyogóbbak a csillagok miriádjai, melyekkel tele van hintve az ég.

Jeges északi szél süvöltöz, rózsákat fest a halvány vérszegény városi asszonyok finom arcára. biborszínre marja ajkukat, idegeiket pedig kéjes ingerbe bizsergeti.

Mert a századvégi asszony mindent csak az idegeivel érez. Öröm, bánat, gyász, keserűség, szerelem és gyönyör minden, de mindennél csupán az idegek funkcionálnak.

Gyorsan él, azért is olyan nagy kedvelője a hevesebb testmozgást kívánó sportoknak. Eötvös szerint a szívnek ünnepek kellene, hol érzelmeinek egész pompáját kitarhassa. Legyen viszontlátás vagy kiállott veszélyek után öröm, mind egy; a szívnek remegni, dobogni kell, hogy éljen, a nyugalom — a halál...

A lovaglást leszámítva, elvitázhatatlanul leggrაციózusabb sport a korcsolyázás. Rendkívül sok agilitást, finomságot involvál és soha sem válik nőietlenné.

Tény az, hogy legkedvesebb multsága ma a korcsolyázás szép asszonyainknak, leányainknak és az is fog maradni időtlen időnkig.

Magyarázata is könnyű ennek. A korcsolyapálya napnap mellett új — és noha mindenki megtalálja ott szokott társaságát, érintkezhetik olyanokkal is, akikkel, sajna bár, más-különbben nem találkoznak.

A sima jégplapon, mint az álom suhan a bájos asszony s ha lágy, foszlányos pihékben szállong a hó, mint ezüstös hajpor lepi meg a selymes, barna hajfürtöket, és míg a sngár karcsu női alakok tovalebbennek a homályos alkonyban, a korcsolyázó férfi nép magába szítja azt az édes illatot, melyet a diszkrétén használt parfüm és az asszonytest langyos párázata egygyé szűrődve alkot. Azt az illatot, amely sohasem kábit jobban, mintha hideg téli estében közel, egészen közel hajlunk egy silhouetteszerűen finom asszonyi arcához, a mely prémek és csipkék közt olyan, mint egy aczélmetszet.

Bájos, ingerlő az asszony a jégen — és ezt maguk a nők tudják legjobban, akik átlag sokkal szenvedélyesebb korcsolyázók a férfiaknál. Itt már lehet azonban distingválni. Azok a nők, akik csak csodálkozásukat tudják kivívni — hogy is mondjam csak — túlságosan tökéletesek. Azok ellenben, akik úgy állanak előttünk, mint egy kérdőjel, nekünk kedvesebbek.

Tetszik nekik a fesztelen és mégis zártkörű multság, mert a jégpálya nyilvánossága dacsára is szalon jelleggel bír. És ezért marad a korcsolyázás mint speczialis elegans női sport mindig előnyben a biciklizés fölött.

A korcsolyázás ugyanis akármilyen széleskörű, mindig zárt társaságot involvál, holott a bicikli maga — az utca!

Már pedig az utca, az ő maga teljes, nagy bardolat-lanságában, hétköznapi zsvájával, az élet harcát mutató vad marakodásával sohasem volt, nem lehet kedves millió a nőnek.

A bicikliző asszony kilép az utca szennyébe, a korcsolyázó asszony a jégpálya parkettszerű sima tükörén, zárt szalonban, társaságban marad.

Bájos, puha, fényes, ragyogó minden a korcsolyázó asszony körül és a sebes iram forogatos örvénylő gyönyörében mámoros álomként suhannak át lelken életének elmúlt, talán elvesztett momentumai s látja rózsaszín fátyolba burkolózva azt a jövőt, a melytől az emberek oly igen nagyon irtóznak.

A hogy így a korcsolyázásról eszembe jutott a biciklizés, sehogy sem tudom azt összeegyeztetni egy leány kedvteléseivel. Olyannak tartom azt, mintha Jókai regényei helyett a Pierre Louysét veszi a kezébe s falja mohón, szívja magába az erkölcsstelenség, a századvégi gyermekek és beteg emberek számára készült ponyvát, mivel nem teheti ép férfi és nő elméjével a szerelmes embert vizsgáló könyvekben egész hidegen lapozgatni.

... A jég, a kedves jó jég csak szép, csak boldog emlékeket varázsol vissza a korcsolyázó nő lelkebe és álmokba ringatja, míg a szomszédos magas hegy lombtalan fáit mögött vérvörös lángolással bucsuzik a nap.

... Annyi bizonyos, hogy ha egyszer szerelmet kellene valanom — csak fagyos téli estén tenném, olyan fehérszínűnek, a ki izzó, forró vérről jön a jégpályáról, a hol megbódult férfikezek szorításától, férfiszemek simogató, talánk tekintetétől és ajka csókrazsajmas és karja önkéntelen táru ölésre...

Közgazdaság.

A székely gyermekekért. A következő sorokat vettük s készörömet adjuk itt.

Tekintetes szerkesztőség! A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara a székelyvármegyék főispánjainak közreműködésével, évek óta sok fáradsággal és áldozattal gondoskodik szegény, elárvult székely gyermekek neveléséről.

Főcélja ez akciónak abban áll, hogy a maguk erejére utalt szegény székely gyermekek az Oláhországba való kivándorlástól s egyidejűleg az elnemzet-hetlenedéstől és elzülléstől megmentessenek.

E végből alkalmat nyújtunk nekik idehaza, nagyobb iparúzó városokban, különböző mesterségek tanulására. E jótéteményt a székely nép kellőképp méltányolja s törekszik igénybe venni, s így évről-évre szaporodik azoknak a számuk, kik a hazában visszatartattak. Évenként 300—400-ra megy az így elhelyezett székely gyermekek száma. A magyar kormány jóakaratu támogatása mellett, gondoskodunk is valamennyinek a kiképzetéséről, azontul azonban, sajnos, ez időszert nem áll módunkban gyámolítást

nyújtani. Így előreláthatólag, a teljesen vagyontalan s részben apátlan, anyátlan székely ifjak nehezen fognak önállóságukat kivívni, s az élet harcában messze elvetődve, talán el is idegenednének szülőföldjüktől.

Hogy ez be ne következék, társadalmi gyűjtés után *pénzalapot* szándékozunk összehozni, melyből azokat a jóra való székely iparos ifjakat fogjuk segíyezni, kik az erdélyi részkebe visszatelepszének.

A segélyzés az önálló üzlet megkezdéséhez leg-szükségesebb szerzőmök és munkaanyagok beszerzése erejéig terjed és csak egyszer nyerhető meg. Kiadása iránt a kamara esetről-esetre intézkedik.

Czélunk ezzel az erdélyi részke iparának emelésére is hatni, s ugyanakkor az erdélyré-zi magyarság életerejét is fokozni.

A gyűjtést a „Székely ipar pénz alap“ létesítése érdekében több mint egy éve megindítottuk, s bár törekvésünk helyesléssel fogadtatt mindenütt, kielégítő eredményt még nem értünk el.

Most újabb mozgalmat indítván, tisztelettel kérjük a tekintetes szerkesztőséget, hogy a közönség érdeklődését az iránt ébrentartani s lehetőleg olvasóit adakozásra szólítani sziveskedjék. Kivánatos volna, hogy mindazok, kik e törekvésnek nagy gyakorlati jelentőségét fölismerik, kitől telhetőleg, bár filléres adományokkal mentől számosabban közre-hassanak a jó ügy fejlesztéséhez.

Maros-Vásárhelyt, 1899. január hó 24-én.

Hazafias tisztelettel *Tauszik B. Hugó*, kir. ta-nácsos, elnök. Sz. *Szakáts Péter*, titkár.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER
Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves házaszer ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik köszvénynél, osztnál, tag-szagadtatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésre is mindig gyákrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyáktorta H. gony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapestben**. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá kell lenni, mert több ki-sebberetkü utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ vedjegy és Richter cégjegyzék nekül mint nem va-lódít utasítsa vissza.

RICHTER F. A. D. és TSA., oszsz. és kir. udvari szállítók. **RUDOLSTADT** (Thüringia).

59—1899. szám.
főisp.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott keresz-turi szolgabírói járásban a járási irnoki állás lemondás folytán megüresedvén, arra az 1886 XXI. t.-cz. 57. §. 9. pontjában körvonalozott jogomnál fogva ezennel pályázatot hirdetek s felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy az 1883. I. t.-cz. 19. §-ának szemelött tartásával felszerelt kérvényüket hozzám jövő **február hó 10-ig** nyujtsák be. Ezen állás javadal-mazása áll: 440 frt fizetés, 50 frt lak-bér és 50 frt lakbérpótlékból.

Sz.-Udvarhelyt, 1899. január 26.

Gróf Haller János,
főispán.

Gyorshatású gyógyszer.

DR WAGNER VILMOS

gyógyszerész

Sósborszesze

mint kitünő gyógyhatású gyógyszer,
minden eddig forgalomban lévőket
felülmulja, s különösen

csuzos, hűlős, idegbajos

stb. bántalmak ellen **nagyon ajánlható**,

Egy üveg ára 40 kr.

Kapható: Baróthon: Daniel Ferencz urnál.

Beszterczén: Nussbacher Károly, Schuster K., Schmidt Albert, Schuller János, Daday A., Kabdebó F. keresk. uraknál. Brassóban: Oberth H. gyógyszer. urnál. Csik-Szeredában: Nagy Gyula urnál. Deesen: Nik Ferencz urnál. Dorna-Wátrán: Fritsch Nándor gyógyszer. és Klaus Károly keresk. uraknál. Gyergyó-Ditróban: Veress Sándor urnál. Maros-Dédán: Czách Gyula gyógyszer. urnál. Maros-Vásárhelyt. Kauppe ét Eckwert uraknál. Medgyesen: Schuller Frigyes és Buresch János keresk. uraknál. Nagy-Enyeden: Papp János gyógyszer. urnál. Nagy-Szebenben: Jikeli gyógyszer. urnál és Fusch Lajos, Wagner József, Homm Frigyes keresk. uraknál. Szász-Régenben: Fronius Károly keresk., Czoppelt és Wermescher gyógyszer. uraknál. Szász-Sebesen: Baumann József és Gross János keresk. uraknál. Székely-Udvarhelyt: Bagó Gyula, Farczady Károly, Gál János, Gergely Janos, Máthé János, Steinburg Ottó keresk. uraknál. Székely-Kereszturtt: Gergely János urnál. Szelistyén: Banciu gyógyszer. urnál. Szt.-Ágothán: Lang Mihály keresk. urnál. Topánfalván: Binder gyógyszer. urnál. Topliczán Pánczél Sándor gyógyszer. urnál.

A sósborszeszek királya.

M. kir. államvasútak.

Téli menetrend.

Érvényes 1898. október 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely érk.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			384	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	évk. Héjjasfalva ind.	1148		414
909			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva érk.		1112	403
951	558	1140	532	Segesvár		1051	340
	654	101		évk. K.-Kapus ind.		945	213
	—	419		N.-Szeben		—	—
	656	125		ind. K.-Kapus érk.		943	168
	849	433		évk. Kocsárd ind.		752	1054
	—	1030		M.-Vásárhely		1030	115
	854	443		nd. Kocsárd érk.		750	1042
	1048	645		Kolozsvár		555	833
	231	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	620		évk. Budapest ind.		915	830

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 559 perczig, a perczeket jelző számjegyek alahuzásával vannak kiténtetve.

Utánnyomat nem díjaztatik.